

CONCLUSIONS DEL 8è CURSET D'ARQUITECTURA POPULAR
"CAL PROTECCIÓ PER A L'ESPAI RURAL?"

Agost de 2007

1. La geometria del paisatge és el mirall de l'evolució, fruit de la intervenció de l'home. Al llarg del temps el territori s'ha transformat en funció de l'activitat econòmica: si abans ho feia lentament, avui la nova maquinària permet fer transformacions a gran escala i en poc temps, seguint una lògica netament economicista.
2. El paisatge rural està lligat a l'agricultura i a les famílies que hi viuen, i que han de tenir els mateixos serveis (sanitaris, educatius...) que hi ha a les poblacions de més habitants. Per evitar la despoblació i l'emigració cap a la ciutat és necessari que els joves hi puguin trobar alternatives de feina.
3. Es proposa que les cabanes i altres construccions que es volen gravar amb un impost de bé immoble siguin declarades Bé Cultural d'Interès Local (BCIL), amb el seu ús originari i, per tant, que quedin exemptes d'aquest impost. Aquestes obres mereixen ser valorades i mantingudes perquè caracteritzen un territori.
4. Cal establir canals de diàleg per tractar el tema de la transformació del territori amb la major interdisciplinarietat possible. Cal que la informació arribi als usuaris de manera clara i senzilla.
5. L'ofici de pagès ha perdut presència i dedicació al camp. Cal que la societat consideri el servei que actualment pot fer la pagesia assumint la cura del territori.
6. L'ús del patrimoni rural construït ens facilita el coneixement dels valors del passat i ens manté la capacitat de generar noves activitats. També és un exemple de sostenibilitat car, després de segles de contemplar l'activitat humana, ha esdevingut un medi natural que cal respectar.
7. De vegades el medi natural és afavorit per l'acció humana (l'estany d'Ivars a partir de les aigües del canal d'Urgell, arranament del parc de Pedra Tosca, a La Garrotxa), però també es produeixen errors flagrants (dessecació de l'estany d'Ivars) i han de passar anys per poder rectificar. Hem de lamentar la irresponsable acció de tirar carpes a l'estany pels danys irremediabls que causen a la flora lacustre.
8. La saviesa i la tradició populars han resultat, amb el temps, ser sostenibles en tots sentits. Quan algun particular ha volgut eliminar els marges del seu tros per tal de poder conrear en pendent, ha acabat reconeixent el desastre i no ha tingut altre remei que refer els marges, amb un cost molt superior al benefici que imaginava inicialment.

Tàrrega, 3 d'agost de 2007
